

STATENS KARTVERK

Kultur og kirkedepartementet

Postboks 8030 Dep.
0030 OSLO

Deres ref.:
2003/2281 KU/KU2 KHA:pbp

Vår ref.
Sak/dok.: 2001/000204
Ark.: SKRI 326.10

Dato:
26. mars 2004

Høring - Forslag om endring av lov om stadnamn

Statens kartverk viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsbrev datert 4. februar 2004, med høringsfrist 22. mars 2004. Etter avtale med Halldis Sandsdalen har vi fått utsatt høringsfristen til 26. mars.

Vi vil for det første si at vi setter stor pris på at arbeidet med endring av lov om stadnamn nå har kommet et langt skritt videre. Gjennom arbeidet med evalueringsrapporten som ble avgitt i 2001, la vi sammen med flere andre ned en betydelig innsats, og det er derfor positivt at dette arbeidet nå er videreført.

Statens kartverk er i store trekk positive til de endringene som nå er foreslått i loven. Prinsippene om forenklinger i saksgangen, samordning mellom statlige vedtaksorganer og hensynet til primærfunksjonen, vil alle bidra til en raskere og smidigere saksgang for de fleste sakene etter lov om stadnamn.

Vi savner imidlertid merknadene til loven. Disse var jo med i evalueringsrapporten, og et justert forslag til merknader burde vært med i et høringsforslag til endringer av loven.

I vedlagte notat er våre kommentarer til høringsforslaget nærmere beskrevet.

I tillegg til kommentarene i det vedlagte notatet vil vi her spesielt kommentere to saker:

1. I Kartverkets hørings svar av 31. august 2001, skrev vi om de administrative og økonomiske konsekvensene endringsforslaget vil få for Statens kartverk. Vi vil få gjenta dette nå:

"Fordi Kartverket blir vedtaksmyndighet i flere saker, overtar mer av det forberedende saksbehandlingsansvaret, og i tillegg blir tillagt ansvar for informasjon, veiledning og oppfølging av

loven sammen med Norsk språkråd, vil Kartverket få økt ressursbruk knyttet til arbeidet med *lov om stadnamn*. Endringene må derfor føre til tilsvarende økte ressurser til Kartverket fra Kulturdepartementet.

Det må utarbeides konkrete overslag over de økonomiske konsekvensene for Kartverket.

Fordi andre etater samtidig får redusert sine oppgaver, vil endringene samlet sett være et samfunnsøkonomisk godt tiltak."

Dette er også beskrevet i vårt brev til Kultur- og kirke departementet datert 5. mars 2004 med overskriften "Lov om stadnamn – forslag til budsjett for 2005, søknad om tilleggsmidler".

2. I Stortingsmelding nr. 30 (2002-2003) "Norge Digitalt" – et felles fundament for verdiskaping, som ble behandlet av Stortinget i juni i fjor, foreslås det at alle leveranser av Statens kartverks monopolinformasjon blir lagt til en felles formidlingstjeneste. Denne formidlingstjenesten skal organiseres gjennom statsaksjeselskapet Norsk Eiendomsinformasjon as (NE).

I en avtale som nå er inngått mellom Statens kartverk og NE, beskrives den monopolinformasjonen som skal formidles. SSR (Sentralt stedsnavnregister) er definert som en del av denne informasjonen.

Dette betyr at NE overtar Kartverkets rolle som formidler av SSR-data, noe som igjen vil få betydning for forskriften til lov om stadnamn. Dette er nevnt i avsnitt 9.2 i høringsbrevet, hvor det foreslås at det i loven tas inn en generell adgang til å ta betalt for uttak fra SSR. Dette vil bli presisert i forskriften.

Dette betyr derfor at forskriftsteksten som er foreslått i evalueringsrapporten må bearbeides. Når arbeidet med forskriften til loven skal startes opp, må dette koordineres mot både Statens kartverk og Norsk Eiendomsinformasjon.

Med vennlig hilsen

Karsten Lien
Fagdirektør Forvaltning

Anne Svanevik
Leder Forvaltningsseksjonen

Vedlegg

Gjenpart: Miljøverndepartementet
Norsk Eiendomsinformasjon as
Navnerådet
Navneansvarlige

Notat

Emne: HØRING – FORSLAG OM ENDRING AV LOV OM STADNAMN
Til: Kulturdepartementet
Fra: Statens kartverk
Dato: 26.03.2004

Framstillingen nedenfor er disponert i samsvar med disposisjonen i Kulturdepartementets høringsnotat av 04.02.2004.

KAP. 1. HOVEDINNLEDNING

- s. 2 Punkt 1.2, siste linje i tredje avsnitt. Formuleringen ”... adressetildeling og annen navnsetting gjennom lov om stadnamn” synes uheldig fordi lov om stadnamn ikke regulerer adressetildeling eller navnsetting (navnedåp), med unntak av den foreslåtte ”negative” regelen i ny § 3 og muligens bruksnavn i ny § 8 (se nedenfor).

Sammensatte navn

- s. 3 Eksempelet Skuggen tunnel i kulepunkt 3.
Kommentar: For dette navnet vedtok Klagenemnda for stadnamn skrivemåten Skuggetunnelen i 1994. En skrivemåte som ble avslått i forbindelse med behandlingen av klagesaken, burde ikke vært brukt som eksempel uten at den vedtatte skrivemåten også var med.

Nederst: ”Statens kartverk har valgt den siste løsningen, noe som er mest i samsvar med sammensetningstypen ovenfor.”

og

- s. 4 Avsnittet *Evalueringsgruppens vurdering*
Kommentar: I svært mange av navnesakene som har vært til behandling i årenes løp, har saken nettopp dreiet seg om fast eller løs sammensetning, dvs. om navnet skal skrives i ett eller to ord. Slike saker har også vært til behandling i Klagenemnda, jf. Skuggen tunnel / Skuggetunnelen (ovenfor) og Hell tunnel / Helltunnelen. Statens kartverk har også hatt mange slike saker til behandling. I ett enkelt tilfelle kom vi unna problemet ved å velge den løsningen som refereres nederst på side 3, som for øvrig også var i tråd med navnekonsulentenes tilråding. Ellers har vanlig praksis i Kartverket vært å gjøre vedtak på skrivemåten av hele navnet, uansett fast eller løs sammensetning.

Statens kartverk er enig i konklusjonen under *Evalueringsgruppens vurdering* s. 4. Dette vil bidra til en enklere løsning av mange navnesaker. Imidlertid savner vi en beskrivelse av *hvem som skal avgjøre om navnet skal ha fast eller løs sammensetning, og hvordan avgjørelsen skal fattes? Skal avgjørelsen tas av navngiver? Hva med naturnavn og gårdsnavn, der det ikke fins noen identifiserbar navngiver? Skal avgjørelsen da tas ut fra lokal talemålsform, om navnet uttales i ett eller to ord?* I evalueringsrapporten s. 10 foreslås det

at slike presiseringer blir tatt inn i forskriften til loven. Kartverket vil understreke nødvendigheten av det.

KAP. 2. FORMÅL OG VIRKEOMRÅDE

- s. 5 Statens kartverk ser positivt på forslaget om å ta inn en paragraf om formål og virkeområde. Bestemmelsen vil virke avklarende. Men liksom i forrige høringsrunde mener vi at teksten med fordel kan inneholde noe som ikke bare gir den et "musealt" preg ("... ta vare på ..."). Det bør sies at intensjonen med loven også er å bidra til at navna som kulturminner blir kjent og tatt i aktiv bruk. Det er dette som sikrest bidrar til at navna blir tatt vare på.

Vi foreslår derfor at første ledd i § 1 lyder: "*Formålet med denne lova er å ta vare på stadnamn som kulturminne og medverke til kjennskap og aktiv bruk av desse. Lova skal òg medverke til at namna skal utgjere eit einskapleg namneverk.*"

Vedr. andre ledd gjør vi oppmerksom på at formuleringen "*Lova gjeld også bruk av stadnamn (...) i lærebøker som skal brukast i skolen*" (andre ledd, andre punktum) kanskje er unødvendig i tillegg til bestemmelsen "*Det same gjeld for skrivning av namn i lærebøker som skal brukast i skolen*" i foreslått § 9 første ledd, første punktum.

KAP. 3. DEFINISJONER

- s. 6 § 2 Definisjonar

Når paragrafen innledes med *I denne lova tyder*, skulle en vente å finne igjen de definerte begrepene i lovteksten. Etter det vi kan se, gjelder dette ikke for to av de definerte begrepene; *gardsnamn* og *gjeldande rettskriving*. Imidlertid foreslår Kartverket at *gardsnamn* brukes to ganger i § 6, to ganger i § 8 + i tittelen til paragrafen, og eventuelt i § 5 (se nedenfor). For å dekke opp begrepsbruken både i lov, forskrift og merknader, foreslår Kartverket at innledningen endres til *I dette regelverket tyder*.

Etter Kartverkets mening er det en fornuftig presisering at begrepet nedarvet stedsnavn skal dekke både muntlig og skriftlig overleverte navn.

Gardsnamn er i høringsnotatet definert som "*det same som matrikkelnamn; namnet på heile de området som eitt eller fleire bruksnummer er knytte til*" (vår understreking). I evalueringsrapporten var *gardsnamn* definert som "*... namnet på heile det området som eitt eller fleire gardsnummer er knytt til*" (vår understreking). I vår høringsuttalelse av 31.08.01 skrev vi at "Det normale er imidlertid at det (dvs. gårdsnavnet) bare er knyttet til ett gårdsnummer. Vi mener definisjonen bør presiseres ved at den endres til "*... namnet på heile det området som eitt eller nokre gonger fleire gardsnummer er knytt til.*" Kartverket mener fremdeles at dette er rett definisjon. Jf. NOU 1983:6 Stadnamn, utkast til lov om skrivemåten av stadnamn, § 5: "Med *gardsnamn* er her meint namn på eit gardsområde med eitt eller fleire gardsnummer i grunnboka." Vi foreslår derfor følgende ordlyd:

"*gardsnamn, det same som matrikkelnamn; namnet på heile det området som eitt eller nokre gonger fleire gardsnummer er knytte til.*"

Ellers gjentar vi kommentaren til *Merknader til § 2 første ledd fra forrige høring*:

”I andre avsnitt, fjerde og femte linje er det etter *gardar* og *gardsnamn* skrevet *bruk* og *bruksnamn* i parentes. Fordi det nå blir innført et skille mellom disse to objekttypene, bør også bruken av begrepene være entydige. Vi foreslår at parentesene blir fjernet og at det blir stående "... *gardar, bruk og ...*", samt "... *gardsnamn og bruksnamn ...*".

KAP. 4. NAVNEVERN OG NAVNSETTING

- s. 7 Fordi delingslovutvalget har foreslått å oppheve delingslovens § 5-3 Bruksnavn, foreslo evalueringsgruppa å erstatte denne regelen med en ny § 7 (§ 8 i nytt lovforslag) til erstatning for gjeldende § 5 Særskilde reglar om bruksnamn. Denne regelen var ment å skulle gjelde navnsetting av bruk, ikke bare fastsetting av skrivemåten av bruksnavn. Når departementet i høringsnotatet øverst s. 7 viser til delingsloven § 5-3 uten ytterligere kommentarer, og heller ikke kommenterer navnsetting kontra fastsetting av skrivemåten under omtalen av ny § 8 på s. 16, er det uklart hva som nå menes. Har departementet valgt å forholde seg til gjeldende delingslov, og følgelig holde navnsetting av bruk utenfor lov om stadnamn, siden den nye lov om eiendomsregistrering ennå ikke har vært til behandling i Stortinget? Se kommentarer til ny § 8 nedenfor. Det presiseres at § 8 i den endrede lov om stadnamn vil være avhengig av hvordan den nye lov om eiendomsregistrering blir.
- s. 8 Kartverket ser positivt på forslaget om innføring av en ny § 3 Navnevern og navnsetting.

KAP. 5. SAKSGANG VED FASTSETTING AV SKRIVEMÅTE

- s. 9 Kartverket har svært positiv erfaring med bruk av samlevedtak. Vi foreslår derfor at dette deltiltaket for forenkling av vedtaksprosessen beskrives i forskriften eller i merknaden til ny § 6.
- s. 11 2. avsnitt: Kartverket vil understreke nødvendigheten av ”andre regler for behandlingen av samiske og kvenske stedsnavn”, at navnekonsulenttjenesten her kommer tidligere med i prosessen enn for de norske navna. Se kommentarer til ny § 9 andre ledd, andre punktum nedenfor.

Om vektlegging av eiers/festers synspunkter

- I midtavsnittet står det at ”For at synspunktene til eiere/omfestere skal vektlegges i større grad enn tidligere, foreslår departementet at det tas inn i merknadene at synspunktene til eier/fester skal vektlegges ved fastsetting av skrivemåten (vår understreking). Men i
- s. 12 utformingen av lovregelen § 6 på s. 12 er dette kommet inn i selve lovteksten i første ledd, andre punktum.

Forslaget til ny § 5 andre ledd er endret i forhold til tilsvarende § 6 andre ledd i evalueringsgruppas forslag, idet ”og andre namn som inngår i adressa i tillegg til gate-, veg- eller områdenamn” er fjernet. Dette er vi enig i, jf. s. 5-6 i vår høringsuttalelse av 31.08.01. Imidlertid foreslo vi at også ”med unntak av bruksnamn” skulle fjernes i denne formuleringen, idet vi mener at kommunen bør ha den fulle og hele adressemyndighet. Det er viktig å skille mellom bruksnavn i funksjon som bruksnavn og bruksnavn i funksjon som adressenavn. Vi foreslår følgende formulering:

”Kommunen gjer også vedtak om alle namn som skal brukast som offisiell adresse etter § 4-1 i delingslova.” (Ordlyden vil måtte endres avhengig av utfallet av behandlingen av ny lov om eiendomsregistrering.)

Hvis departementet fremdeles går inn for at ”med unntak av bruksnamn” skal bli stående, bør denne formuleringen endres til ”med unntak av gards- og bruksnamn”. Blant annet pga. spesielle saksbehandlingsregler (se ny § 8) er det naturlig å inkludere begge disse navnegruppene.

Hensynet til skrivemåten i primærfunksjonen (§ 4) må nevnes i merknaden til paragrafen.

Kommaet etter ordet *fylkeskommunen* må fjernes i ny § 5 andre ledd, tredje punktum.

I samme bestemmelse bør *vegar* fjernes, slik at formuleringen blir ”*Elles gjer fylkeskommunen vedtak om skrivemåten av namn på fylkeskommunale anlegg o.l.*” Erfaringen viser at det ikke er behov for vedtak om skrivemåten på navn på fylkeskommunale vegar annet enn i adressefunksjon, som er kommunens myndighetsområde.

Ny § 6 Nærmare om saksbehandlinga

Det bør tas inn et nytt tredje punktum i første ledd med ordlyden ”*Eigar eller festar har òg rett til å uttale seg i saker som gjeld gardsnamn, når skrivemåten av gardsnamnet skal vere bestemmande (evt. retningsgivande, se kommentarer til ny § 4 nedenfor) for skrivemåten av bruksnamnet.*” Jf. merknadene til § 8 (ny § 6) i evalueringsrapporten nederst s. 56, med henvisning til merknaden til § 7 (ny § 8) andre ledd. Denne siste merknaden foreslår Kartverket tatt inn i lovteksten som et nytt tredje ledd i § 8. Se nedenfor.

Forslaget til andre ledd, første punktum foreslås endret til ”*I saker som gjeld bruksnamn skal eigar eller festar få saka tilsend direkte.*” Dette for å hindre misforståelser vedrørende saksbehandling av andre navn på eiendommen. Som nytt andre punktum foreslås ”*Det same gjeld saker som gjeld gardsnamn når skrivemåten av gardsnamnet skal vere bestemmande (evt. retningsgivande, se kommentarer til ny § 4 nedenfor) for skrivemåten av bruksnamnet.*” Jf. kommentarer under ny § 6 første ledd ovenfor.

Hvilke grunneiere/festere skal ha uttalerett? Skal alle som har dette navnet som en del av sitt bruksnavn ha uttalerett? Regelverket (merknadene) bør presisere hvor langt en skal gå i å innhente høringsuttalelser. Vi har tilfeller der opptil 30 bruksnumre – også villaeiendommer – har navn som helt eller delvis er identiske med gårdsnavnet.

Kartverket vil understreke nødvendigheten av klare saksbehandlingsregler for gårdsnavn og bruksnavn. Mange navnesaker gjelder disse navnegruppene, og mange av disse har vært problematiske og har tatt lang tid å avgjøre pga. uklårheter i regelverket.

Ny § 7 Gjenopptaking

Kartverket støtter forslaget, men ønsker en presisering i merknadene av krav til opplysningene som skal til for at en av dem som nevnes i § 5 bokstav a – d, kan kreve gjenopptaking. Ellers er vi redde for at regelen kan gi åpning for at saker ”aldri” blir ferdige.

s. 14 § 10 Klage

§ 6 i første ledd, første punktum må rettes til § 5. § 7 i andre ledd må rettes til § 6.

Vi merker oss at klageadgangen etter forslaget nå begrenses i forhold til gjeldende lov og evalueringsgruppas forslag, idet ”Lokal organisasjon med særleg tilknytning til eit namn” ikke lenger er med. Kartverket støtter dette forslaget. Vi støtter også forslaget om at klagen skal begrunnes.

I tredje ledd, andre punktum er det en trykkfeil i ordet prinsipiell (feilen gjentas også på s. 24).

KAP. 6. BRUK AV STEDSNAVN

s. 14 Kartverket støtter departementet i vurderingen av at når skrivemåten av et stedsnavn er vedtatt, skal denne *uoppfordret* (i lovteksten *av egne tiltak*) tas i bruk av alle offentlige organer.

s. 15 1. avsnitt og ny § 9, andre ledd, andre punktum:

I brev til Kulturdepartementet datert 24. april 2002, meldte vi inn to kommentarer til evalueringen (se også under kommentarene til ny § 8 nedenfor), og håpet at departementet kunne ta hensyn til dem i det videre arbeidet med loven:

Sitat fra brevet:

”I vårt hørings svar, under pkt. 4 Flerspråklige navn, skrev vi: ”Det lar seg ikke gjøre å reise navnesak samtidig for norske, samiske og finske navn (...). Men vedtaket kan fattes samtidig.” I ettertid har vi kommet til at også samtidige vedtak kan være en ulempe, hvis høringsuttalelsene fra enten de norske eller samiske navnekonsulentene kommer til vedtaksorganet mye seinere enn fra den andre tjenesten. Det er uheldig hvis et vedtak må vente unødig lenge pga. forsinkelser i saksbehandlingen. Det viktigste bør derfor være det som påpekes i rapporten, at det er selve saksbehandlingen som må skje samtidig. Både reising av navnesak og vedtakene bør kunne skje uten noe krav om at det skal skje samtidig.”

På dette grunnlaget foreslår vi at ”*Vedtaket må gjerast samtidig ...*” i ny § 9 andre ledd, andre punktum endres til ”*Saksbehandling må skje samtidig ...*”.

I ny § 9 andre ledd, første punktum er tillegget *bur fast* foreslått tatt inn. Kartverket støtter forslaget, men understreker at dette bør tolkes såpass vidt at f.eks. flyttsamer, som flytter mellom faste boplasser et par ganger i året, inkluderes i formuleringen ”At noen bor fast på stedet forutsetter en regelmessig tilknytning til stedet over lengre perioder av gangen” (midt på s. 15). Dette bør presiseres i merknaden til paragrafen.

KAP. 7. GÅRDS- OG BRUKSNAVN

s. 16 Kartverkets ser positivt på at det nå foreslås et skille mellom gårdsnavn og bruksnavn, og er enige i at det må gis klare regler for hvordan gårdsnavn skal behandles. Det må også gå klart fram hvilke regler som skal gjelde for skrivemåten av bruksnavn som språklig og geografisk sammenfaller med et nedarvet gårdsnavn (se kommentarer til ny § 6 foran). I høringsnotatets første avsnitt under punkt 7.3 står det at det i § 5 (skal være § 4) er foreslått at skrivemåten av et stedsnavn i primærfunksjonen som hovedregel skal være bestemmende (vår understreking) for skrivemåten i sekundære funksjoner. I forslaget til § 4 på s. 22 er dette imidlertid endret til retningsgivande. Vi kan ikke finne noen begrunnelse for denne endringen. Kartverket ønsker fremdeles at termen *bestemmande* brukes.

Videre tolker vi de to midtavsnittene på s. 16 i høringsnotatet, samt formuleringen ”... og *deira synspunkt skal tilleggjast særskilt vekt*” i ny § 6, første ledd slik at departementet nå legger mindre vekt på å få samsvar mellom nedarvete gårdsnavn og bruksnavn som språklig og geografisk sammenfaller med disse, enn det ble gjort i evalueringsrapporten (se merknadene til § 7 andre ledd og til § 8 første ledd, s. 56). Hvis dette er bevisst fra departementets side, bør det komme klart fram i nye merknader til §§ 6 og 8.

Statens kartverk vil påpeke at vi ikke støtter denne oppmykingen. Vi mener hovedregelen bør være samsvar mellom gårdsnavn og identiske bruksnavn. Likedan bør det som hovedregel være samsvar når gårdsnavnet går inn som en del av bruksnavnet. Dette vil gjøre vedtaksprosessen enklere og ikke gi så stor åpning for skjønsmessige avgjørelser.

§ 8. Særskilde reglar om bruksnamn

Se kommentarer til s. 7 ovenfor. Er det med formuleringen "*Eigar eller festar kan fastsetje namn på eige bruk*" ment selve navnsettingen, slik det var i evalueringsrapporten? Dette bør i tilfelle presiseres i merknader til paragrafen (jf. evalueringsrapporten). Hvis departementet har valgt å forholde seg til gjeldende delingslov § 5-3, slik at det er fastsetting av skrivemåten som er ment, blir paragrafen uklar, og det blir en motsetning mellom første og andre ledd. Det presiseres igjen at ordlyden i denne paragrafen vil være avhengig av utfallet av behandlingen av ny lov om eiendomsregistrering.

Vi viser til vår høringsuttalelse av 31.08.01. Siden denne paragrafen reelt sett gjelder fastsetting av skrivemåten av både gårds- og bruksnavn, foreslår vi at overskriften endres til "*Særskilde reglar om gards- og bruksnamn*". I andre ledd, første punktum bør det stå "*Skrivemåten av gards- og bruksnamn som ...*".

Den nevnte merknaden til § 7 andre ledd i evalueringsrapporten s. 56, foreslår vi tatt inn i lovteksten som et nytt tredje ledd:

"Vedtak om skrivemåten av gardsnamn skal som hovudregel vere bestemmande for skrivemåten av bruksnamn som er identiske med gardsnamnet, eller der gardsnamnet går inn som ein del av bruksnamnet."

Bruksnamn er definert i § 2 og denne betegnelsen bør brukes innledningsvis i § 8. Det bør derfor stå "*Eigar eller festar kan fastsetje bruksnamn på eige bruk*".

I vårt brev til Kulturdepartementet 24.04.02, skrev vi: "I den nye § 7 (tidligere § 5) [*nå § 8*] er det foreslått et vern av bruksnavn, noe vi støtter. I forbindelse med fortolkning av dette har vi i en e-post fra departementet fått melding om at forslaget innebærer at "det er navnet i tilknytning til stedet som er vernet, og ikke hvert matrikelnummer som sådan". Vi mener det bør presiseres at navnevernet gjelder bruk av navnet på alle bruk knyttet til et gårdsnummer, også i sammensatt form, f.eks. Gaustadgjerdet og Bergsaunet (til gårdsnavna Gaustad og Berg)."

Kartverket vil gjenta ønsket om en slik presisering, tatt inn i merknaden.

Vi registrerer at setningen "*Vernet av bruksnamn gjeld også såkalla daglegnamn*" i evalueringsgruppas forslag til § 7 første ledd, tredje punktum nå er fjernet i forslag til ny § 8, uten at dette begrunnes i høringsnotatet. Under henvisning til argumentasjonen under punkt 6.2.2 i evalueringsrapporten, vil Kartverket poengtere at disse navna er viktige ut fra et kulturminnevernhensyn og bør ha krav på vern på lik linje med andre nedarvede stedsnavn. Det er disse navna som er i nedarvet, muntlig bruk blant lokalbefolkningen, og som Kartverket dermed har brukt på hovedkartserien Norge 1:50 000. Vi ønsker derfor at setningen tas inn igjen.

Etter dette har Kartverket følgende forslag til lovparagraf:

”§ 8. Særskilde reglar om gards- og bruksnamn

Eigar eller festar kan fastsetje bruksnamn på eige bruk. Eigar eller festar har likevel ikkje rett til å endre eller byte ut bruksnamn som kjem inn under andre ledd, dersom ikkje særlege grunnar taler for det. Vernet av bruksnamn gjeld også såkalla daglegnamn.

Skrivemåten av gards- og bruksnamn som språkleg og geografisk fell saman med nedervde stadnamn, eller med andre stadnamn som etter reglane i denne lova eller i andre lover og forskrifter skal brukast av det offentlege, skal fastsetjast etter reglane i §§ 4 og 5.

Vedtak om skrivemåten av gardsnamn skal som hovudregel vere bestemmande for skrivemåten av bruksnamn som er identiske med gardsnamnet, eller der gardsnamnet går inn som ein del av bruksnamnet.

For andre bruksnamn fastset eigar eller festar skrivemåten.”

KAP. 8. REGLER OM SKRIVEMÅTEN

- s. 18 Statens kartverk er enig i at bestemmelsen fra 1957 om bestemt/ubestemt form bør tas inn igjen i forskriften, og er enig i presiseringen som foreslås tatt inn i merknadene.
- s. 19 Likedan støtter vi endringen fra ”den nedervde lokale uttalen” til ”den lokale talemålsforma” (punkt 8.4.3).
- s. 20 § 4 Reglar om skrivemåten
Første ledd, tredje punktum: Formuleringen ”For kvenske stadnamn skal skrivemåten følgje gjeldande rettskrivingsprinsipp i finsk” må tilpasses konklusjonen fra høringen som omtales på s. 4, andre avsnitt under *Finsk eller kvensk?*

Kartverket vil igjen påpeke (se ovenfor) at ordet *bestemmande* fra evalueringsgruppas lovforslag er byttet ut med et mindre strengt *retningsgivande* (§ 4 andre ledd). Vi savner en begrunnelse for dette. Etter vår mening vil denne oppmykingen gi rom for mer bruk av skjønn, og dermed vanskeliggjøre vedtaksprosessen. Kartverket ønsker en streng og klar hovedregel, der skrivemåten i navnets primærfunksjon vektlegges sterkt. Vi er likevel enig i vurderingene i punkt 5 på s. 9 i høringsnotatet.

Departementet har også ”myket opp” andre ledd i § 4 i forhold til forslaget fra evalueringsgruppa. Det gis ikke lenger åpning bare for to, men for flere sidestilte former. Videre stilles det bare krav til at ett av de tre vilkårene (a - c) skal være oppfylt, i motsetning til evalueringsgruppas krav om oppfylling av alle vilkårene. Kartverket tar dette til etterretning, men ønsker at avsnittet under punkt 8.4.4 øverst s. 20 i høringsnotatet tas inn som merknad til lovparagrafen – for å understreke at dette skal være en unntaksregel og at hovedmålet må være å bli enige om én skrivemåte.

Vi registrerer at gjeldende regel i § 4, tredje ledd – ”Når særlege grunnar taler for det, kan skrivemåten av stadnamn avvike frå gjeldande rettskrivingsprinsipp” – som ble foreslått videreført av evalueringsgruppa, nå er tatt ut. Dette er ikke kommentert i høringsnotatet. Vi savner en begrunnelse, og mener at denne regelen fortsatt bør stå.

KAP. 9. ANDRE PROBLEMSTILLINGER

- s. 20 Nederst s. 20 står det at departementet foreslår å innføre gebyr for utskrifter eller kopier på papir eller annet analogt medium ved 50 eller flere navn. Den understrekte delen av denne setningen må fjernes, idet vi med kopier mener kopier fra registeret på diskett, CD eller annet digitalt medium (se § 7-2 Gebyr, bokstav a, s. 43 i evalueringsrapporten).
- s. 21 Kartverket stiller seg positivt til forslaget om at det i loven tas inn en generell adgang til å ta betalt for uttak fra SSR, og at dette vil bli presisert i forskriften. I øverste avsnitt på s. 21 mangler imidlertid en opplysning etter ordet *abonnementsavgift*. Her må opplysningen *Gebyret skal dekke kostnader til informasjon, uttak og distribusjon* inn, for at neste setning skal få noen mening.
Vi er enige i formuleringen i det nye siste ledd i § 10, ny § 12, med følgende endringer: *på strykes før kommaet. Komma settes inn etter andre forekomst av ordet registeret.*

Vedrørende punkt 9.2. vises for øvrig til opplysningene gitt i høringsbrevet sendt sammen med dette notatet.

- s. 24 Siden det nå er opprettet et sentralt stedsnavnregister, foreslår vi at gjeldende § 10, første ledd, som er foreslått overført til ny § 12, første ledd, tas ut. Andre ledd, som blir det nye første ledd,
- s. 25 bør lyde: *”Alle skriftformer som er endeleg fastsette, skal meldast til Sentralt stadnamnregister (SSR) i Statens kartverk av det organet som har gjort vedtaket.”*

Kartverket støtter endringen fra *Kongen* til *Departementet* i ny § 14 (nå § 12). Dette vil gjøre det enklere å foreta forskriftsendringer.